

[Filt Jensen]

forespørgsel til vores egen regering, og den blev belyst fra en sundhedsstyrelse – altså fejlagtigt belyst – og ud fra det fik vi de svar, at man var nødt til at fastholde kravene på grund af hensynet til bl.a. børn.

Ministeren sagde også, at man fortsat vil fastholde dem af hensyn til de såkaldte blå børn, som vi jo altså nu har fået orientering om ikke er et problem.

Der er for kort tid siden udkommet en kort beretning om regeringens politik over for landdistrikterne, og dér gør man rede for, at det er noget meget væsentligt, at man opretholder livet i landdistrikterne, at man bliver ved med at holde dem beboet, og en af de faktorer, der netop betyder så uhyre meget derude, er, at det gang på gang sker, at nogle af ejendommene får besked på, at de ikke mere må bruge deres eget vand, men skal tilsluttes et offentligt forsyningsanlæg – et offentligt forsyningsanlæg, som koster 30.000 kr., 40.000 kr., 50.000 kr. Det gør, at den pågældende ejendom er blevet usælgelig, hvilket også betyder, som vi har kritiseret her for ganske nylig, at kreditforeningerne ikke vil give ordentlige lån i sådanne ejendomme, hvilket også bidrager til at gøre det sværere at holde landdistrikterne beboet.

Hvad angår hr. Martin Glerups bemærkning om, at hvor nitrat kan komme ned, kan også andre ting komme ned, vil jeg gøre opmærksom på, at det ikke er nogen egentlig begrundelse, idet nitrat i mange tilfælde overhovedet ikke kan komme ned, fordi det bliver denitrificeret. Det er ikke en værdig indikator.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Jeg vil gerne omtale to spørgsmål. Den direkte begrundelse fra ministrene i den tidligere regering var WHO's vurdering fra 1991 og EF-direktivet – det var det, de henviste til i hovedbegrundelsen.

Hvad angår påstanden om, at man ikke kan sælge huse, hvis de skal have en ordentlig vandforsyning, mener jeg, det forholder sig lige nøjagtig omvendt, vil jeg gerne sige til hr. Filt Jensen. Det er sådan, at man overhovedet ikke kan sælge de huse, hvis vandforsyning ikke er i orden. Folk vil simpelt hen ikke have dårligt vand at drikke, og det kan jeg godt forstå. Derfor skal vi have de ting i orden, og jeg nævnte et par kommuner, som gjorde en ind-

sats. Heldigvis er der mange kommuner, der forstår dette problem meget bedre end andre, og som gør noget for deres befolkning på en solidarisk måde.

Endelig vil jeg gøre opmærksom på, at hr. Filt Jensen måske ikke helt forstod det, jeg sagde om, at hvor nitraten kunne komme ned, kunne andet også komme ned. Jeg citerede direkte hr. Filt Jensens partifælle, der i Jyllands-Posten skrev med egne ord: Nitrat skal ikke ses isoleret, men som en forureningsindikator, idet nitrat i en enkeltvandsforsyning kan give os gode oplysninger om forsyningshygiejnisk kvalitet. Det må sådan set stå for partifællens egen regning, men jeg synes, han har ret.

(Kort bemærkning).

Filt Jensen (V):

Det drejede sig ikke om den sidste del af hr. Martin Glerups bemærkninger vedrørende Venstrefolketingskandidaten, men om hr. Martin Glerups tidligere bemærkning om, at hvor nitrat kunne komme ned, kunne også andet komme ned. Hr. Martin Glerup talte om de klorerede ting, der bl.a. havde været skyld i, at nogle sjællandske vandforsyningsanlæg måtte lukkes. Dertil må jeg sige, at der er jorder, hvor det på grund af denitrifikationsevnen tager 800 år, inden nitraten når ned, og derfor kan man ikke bruge nitrat som påviseligt grundlag for en påstand om, at vand ikke er brugbart, fordi der så også kan være andre ting. Den går ikke.

Hvad angår dette, at huse ikke kan sælges, vil jeg sige, at hvis en ejendoms vand er godt nok – og der er masser af godt vand med 70-80 mg nitrat pr. liter – er det en stor belastning at få pålæg om, at den pågældende ejendom ikke må sælges, uden at der bliver offentlig vandforsyning til den.

I øvrigt vil jeg gerne henvise til, at professor Bonnevie, som var med til at lave WHO-reglen om de 50 mg pr. liter, selv har sagt og skrevet i artikler, at 50-milligramsgrensen i et land som Danmark, hvor vi normalt ikke har bakterieholdigt vand, er overflødig, og at det ikke er Danmark, der er tænkt på i den forbindelse, men udviklingslande, hvor man ikke har bakteriefrit drikkevand, og hvor man har den holdning, at børn skal have kunstmælkeprodukter, som man rører op i det bakterieholdige vand. Det er dér, man har problemet med de blå børn, og det er de tilfælde, der er baggrun-